

'Imkeren met respect voor de natuur'

Tekst Huub Beeker,
foto's Richard de Bruijn

Interview met Rob Triest

Rob Triest uit Biddinghuizen is imker op onder andere Werelderfgoed Schokland en is gastheer bij Flevo-landschap. Op het voormalige Zuiderzee-eiland Schokland leidt hij bezoekers rond en vertelt hij over de natuur en het belang van biodiversiteit. Hij verenigt daarmee zijn drie hobby's: tuinieren, korfvlechten en imkeren en beschouwt zich daarmee als ambassadeur van de natuur. Rob is van origine lasser in de petrochemie, maar raakte door een bedrijfsongeval arbeidsongeschikt. Waarom heeft iemand met deze achtergrond besloten eerst bijenhouder en later imker te worden?

Natuurlijk imkeren

"Ik heb altijd al een grote passie gehad voor de natuur, voor alles wat leeft. Door het ongeluk kon ik mijn werk niet meer doen en ging ik op zoek naar een dagbesteding. Ik ging aan de slag als gastheer bij het Flevo-landschap. Hierdoor kwam ik in aanraking met imkers en ik had al meteen vraagtekens bij hun manier van bijenhouden. De bijen waren namelijk erg agressief en dat was voor het publiek bij de rondleidingen niet fijn. Ik heb een beginnerscursus Bijenhouden gevolgd en heb op een meer natuurlijke manier leren imkeren, waarbij niet een maximalisering van de honingopbrengst het doel moet zijn. Het gaat immers om de bijen."

Wintervoer

"De bijenhouder moet leren luisteren naar de signalen die zijn volk afgeeft. Hij of zij moet in de eerste plaats zorgen voor voldoende voedsel voor de bijen. Dat moet honing zijn en absoluut geen suikerwater. Daarnaast is het van belang om de kast alleen te openen als de zon schijnt. Als de bijen dan toch steken moet de diervriendelijke imker daar consequenties aan verbinden en de kastcontrole op een andere dag uitvoeren. In de zwermtijd controleer ik de kasten elke zeven of acht dagen. Ik gebruik geen rook en draag geen beschermende kleding. Gekleed in een imkerpak draag je eigenlijk uit dat bijen gevaarlijk zouden zijn en dat zijn ze niet, als je ze maar met respect benadert. De eerste honingbak is voor de bijen; dat is hun zomer- en wintervoer. De tweede houd ik zelf. Ik zorg ervoor dat de bijen het hele jaar een volle bak honing tot hun beschikking hebben." In de ervaring van Rob Triest steken zijn bijen dan niet, en hebben ze minder zwermneiging. "Ik pas koninginnenteelt toe en werk met raszuivere buckfastbijen. Omdat ik vaak publiek ontvang bij mijn volken kan ik alleen met zachte bijen werken."

Korfvlechten

"Maar allereerst moet de imker bijdragen aan een goede drachtomgeving. Ik zorg daarom dat er op mijn land volop drachtbloemen aanwezig zijn en verstrek zakjes met bloemenzaad aan bezoekers van evenementen. Bij die evenementen geef ik demonstraties korfvlechten. Ik probeer het publiek te overtuigen van het belang van de honingbij, van een goede drachtomgeving en dat daarbij een bijenwoning van groot belang is, vergelijkbaar met een bijenhotel voor solitaire bijen en een vogelkastje voor vogels. Iemand met een mooie, bij-vriendelijke tuin zou een korf kunnen plaatsen. Misschien raakt de korf dan bewoond door bijen. En dan kun je je bijenhouder noemen. Maar dan ben je nog geen imker."

Van bijenhouder naar imker

"De beginnende bijenhouder moet eerst een klik krijgen met de bijen. Pas als die er is, word je een goede bijenhouder en kan hij of zij zich doorontwikkelen naar imker. Ik werk zoals gezegd met zachte en zwermtrage buckfastbijen, want als imker bij het Flevo-landschap is educatie het hoofddoel. Je moet de bezoekers de natuur laten zien. Dat werkt beter dan een folder. Ik open in het bijzijn van publiek gewoon de kasten. De rol van de honingbij in de biodiversiteit is enorm. Volgens een recent onderzoek uit Duitsland is drie kwart van de insectenmassa in de laatste dertig jaar verdwenen. Dus we moeten het publiek overtuigen van het belang van bestuivende insecten. Maar ik moet geen stekende bijen hebben bij mijn rondleidingen!"

Bijensafari

Sinds enige tijd heeft Rob Triest een bijenstal met korven, kasten en enkele demonstratiekasten staan op het normaal gesproken voor het publiek gesloten Vlindereiland in Natuurpark Lelystad, een natuurgebied ter grootte van vierhonderd hectare. "Een paar keer per maand neem ik belangstellenden mee op een bijensafari. Ik vertel uitgebreid over de bijen en wat mensen zelf kunnen doen om ze te helpen. Het Flevoland schenkt gratis zakjes met een bloemenzaadmengsel ter beschikking. Er zijn ook (dak)tuineigenaren die bij mij een korf, eventueel met volk, aangeschaft hebben en daar met veel plezier over vertellen. Het doel van een bijenkorf plaatsen is niet om honing te oogsten, maar om de natuur te helpen."

zakkjes met een bloemenzaadmengsel ter beschikking. Er zijn ook (dak)tuineigenaren die bij mij een korf, eventueel met volk, aangeschaft hebben en daar met veel plezier over vertellen. Het doel van een bijenkorf plaatsen is niet om honing te oogsten, maar om de natuur te helpen."

Pieter Breughel

Rob Triest hanteert kennelijk een zeer authentieke manier van korfvlechten. Een restaurateur van het

Kunsthistorisch Museum in Wenen vond dat Triest de juiste persoon was om een schilderij van Pieter Breughel tot leven te laten komen met een korf zoals die er 450 jaar geleden uit moet hebben gezien. Deze korf werd in augustus 2018 op Schokland aan de restaurateur van het museum overhandigd.

"Het korfvlechten is voor mij niet alleen een mooie hobby. Mijn cursussen korfvlechten zijn een startpunt om mijn natuurboodschap uit te dragen: heb respect voor de natuur, wees er zuinig op en doe ook wat terug voor die natuur. Wees, als het even kan, lief voor de natuur en haar insecten. Die zijn onmisbaar. Zaai een bloemenmengsel in of, nog beter, plaats een korf in je tuin en word bijenhouder, of imker." ●

www.DeSchokkerBIJ.nl

Inzet foto: honing slingeren